XXVIII. évfolyam 69. szám
A. D. 2022. május

KERESŐ SZÓ

a rákosmenti evangélikusok értesítője

„Adj békét a mi időnkben, Úristen, téged kérünk.
Hisz rajtad kívül más nincsen, Ki síkra szállna értünk,
Egyedül te, örök Isten.”

PÜNKÖSD ELSŐ NAPJA

B. Pintér Márta

MIRE MENNÉNK NÉLKÜLE?

Elküldtétek már a pünkösdi üdvözlőlapjaitokat? Ezt a kérdést tette fel Balikó Zoltán lelkipásztor, meghívott előadó a teológiai akadémia hallgatóinak, nem kis megrökönyödést okozva közöttük. Hiszen az emberek szívesen köszöntötték egymást karácsonykor, húsvétkor, de kinek jutott volna eszébe üdvözlőkártyát írni e június eleji ünnepnapra?!

A közel negyven évvel ezelőtti, szándékosan provokatív kérdésével célt ért el „Zoli bácsi". A hallgatók közt én is ott voltam. Tapasztalt előadóként, remek teológusi és roppant pedagógusi érzékkel megáldott emberként egy életre belém véste, hogy pünkösd fontosságáról sohasem szabad megfeledkeznünk.

A húsvét után ötven nappal történt, az Apostolok Cselekedetei könyvben feljegyzett események nélkül semmire sem mennénk. A Szentlélek eljövetele töltötte be a tanítványokat egykoron a félelemektől megszabadult hittel, a bűn fogságában vergődő, szabadságra vágyó, Jeruzsálembe özönlött embereket pedig a Krisztusra találás, az üdvösségre jutás biztos tudatával. És azóta is, a Szentlélek munkálkodása nélkül ma sem fognánk fel a csodát: Isten Jézusban megbékélt a vele szembefordult világgal, és személy szerint nekünk ajándékozza az örök életet, ahogyan János apostol levelében a húsvétot követő hetekben olvashattuk:

„Akié a Fiú, azé az élet; akiben nincs meg Isten Fia, az élet sincs meg abban." (1János 5,12)

De igazából karácsony és húsvét ünnepének titka sem tárulna fel előttünk, ha a Szentlélek Isten nem gyújtana világosságot a szívünkben, ha nem értetné meg velünk a Szentírás szavait. Nem véletlenül magyarázza Luther Márton is a „harmadik hitágazatról", a Szentlélek munkájáról szóló tanítást e módon: *„Hiszem, hogy saját értelmemmel, vagy erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem őhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott engem az evangélium által, ajándékaival megvilágosított, az igaz hitben megszentelt és megtartott; amiképpen a földön az egész keresztyénséget hívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hitben. Ebben a keresztyénségben kegyelme gazdagságából nekem és minden hívőnek minden bűnt naponként megbocsát, az ítélet napján engem és minden holtat feltámaszt és nekem minden Krisztusban hívővel együtt örök életet ad. Ez bizonnyal igaz!"*[1]

Ma már, ha az internetet böngésszük, számos pünkösdre szóló digitális üdvözlő üzenetet találhatunk. Közülük egyet én is csatoltam e rövid íráshoz. Lesznek, akik a közösségi oldalakon ezekkel a képekkel fogják köszönteni ismerőseiket. De a boldog, családdal töltött hétvége, vagy az áldott pihenés kívánásán túl vajon beszélünk-e arról, amiről valójában ez az ünnep szól? Arról, hogy nem lettünk árván hagyva, mert a Szentlélek itt van. Folyamatosan tanácsol, vigasztal, békességet ad, és Krisztusnál megtart. Egy ismeretlen szerző így foglalta össze a keresztény ünnepek üzenetét:

karácsony – Isten meglátogatott …
húsvét – megváltott…
pünkösd – itt van velünk!

[1] Doctor Luther Márton Kis kátéja. A harmadik hitágazat: a megszentelésről. In: A Magyarországi Evangélikus Egyház hitvallási iratai. Szerk. Reuss András. Budapest, 2019. 128. oldal

PÜNKÖSD MÁSODIK NAPJA

Bácskai Károly

PÜNKÖSDI SÓHAJ

Tiszta szívet teremts bennem, Istenem, és az erős lelket újítsd meg bennem! Ne vess el orcád elől, szent lelkedet ne vedd el tőlem! Vidámíts meg újra szabadításoddal, támogass, hogy lelkem készséges legyen, hogy taníthassam utaidra a hűtleneket, és a vétkesek megtérjenek hozzád. (51. zsoltár, 51,12–15)

Pünkösd második napján azért fohászkodunk, hogy az ünnep ajándékaként kapott isteni Lélek ne repüljön távolra tőlünk a tavaszi széllel, hanem maradjon minálunk. Mindeddig megannyi élménnyel kötött magához minket az Isten, szomorúakkal is, derűsekkel is. Temetések és keresztelők, ünnepi istentiszteletek és hétközi bibliaórák követték egymást gyülekezetünkben. Pünkösd és Szentháromság ünnepe után, a nyárelő idején, az „ünneptelen" egyházi félév kezdetekor ne szakadjon meg a kapcsolatunk Istennel!

Nem túlzás, ha kimondjuk: a zsoltárosnak fogalma sem lehetett arról, kicsoda a Szentlélek. Nem ismerte név szerint a három isteni személyt, Jahve az ő számára nem volt Szentháromság egy igaz Isten. A zsoltáros attól rettegett, hogy általában nélkülöznie kell Isten jelenlétét az életében! Ő úgy ismerte meg Istent, mint független, teremtő Urat, aki hol kijelenti magát az embernek, hol pedig elrejtőzik előle. Jézus képszerű szavaival, *„a szél fúj, amerre akar; hallod a zúgását, de nem tudod, honnan jön és hová megy."* (János evangéliuma 3,8) Egyszer felborzolja állóvízhez hasonló hitünket, másszor szélcsend, Lélek-csend áll be életünkben.

A zsoltáríró sóhajtása arról tanúskodik, hogy ha Isten valamikor ránk talált, szükségünk van továbbra is a jelenlétére a mindennapjainkban. Szükséges, hogy naponta tisztuljon a szívünk. Nemcsak a tüdőben ül meg a kátrány, nemcsak a vesék vagy az epe kövesedik, de az ember szívében is lerakódik az élet hordaléka. Kérjük Istent, rázza ki szívünkből az odatapadt felesleget! Szükséges, hogy naponta újuljon, erősödjön a lelkünk. Az izmok ruganyosságának karbantartására vagy az agytornára egyesek hosszú órákat szánnak. Pedig a lélek is gyenge és erőtlen, nemcsak a test! Az ember mindenkori küzdelme a másik ember ellen, a bosszú és a háborúk, nem a lelki erőt, inkább a testi erőt szemléltetik a történelemben. *„Ments meg, mert vért ontottam, ó, Isten, szabadító Istenem"*, kiáltja később ugyanaz a zsoltáros (51. zsoltár, 16), a jézusi szórend pedig megfordítva is érthető: a test ugyan kész, de a lélek erőtlen (Márk evangéliuma 14,38).

Naponta szükségünk van vidámságra is. A zsoltáros életörömét nem a cinizmus vagy az irónia, hanem Isten felszabadító jelenléte fűszerezte. Feladatok is várnak ránk naponta, akárcsak Pünkösd után az első apostolokra. A Szentlélek által lehetőséget kaphatunk arra, hogy hitre és hűségre tanítsunk másokat, feltéve, ha magunk is híveknek és hűnek bizonyulunk… Pünkösd második napján ezért kérjük, maradjon jelen életünkben Isten az ő Lelke által, amikor ismét idézzük a zsoltáros imáját, ezúttal Hajdók János ihletett tolmácsolásában:

„Teremtő! Békés szívet gyúrj húsomba!
Lehelj a mellkasomba szabad lelket!
Arcom fürödjön arcod fénykörében,
S ne küldd el tőlem Lelkedet, a Szentet!
Kinyújtott jobbod hadd fogjam meg újra,
S szeresselek készséges szolgálattal!
Jelöljek megtisztultan én utat a tévelygőknek,
S a bűnbeestek térjenek meg hozzád!"

Cseppelyné Gébele Gabriella

MIRE VAN SZÜKSÉGED, MIT TEHETEK ÉRTED?

„A jó cselekvésében pedig ne fáradjunk el, mert a maga idejében aratunk majd, ha meg nem lankadunk” (Galata 6,9)

Kedves Testvérek!

Munkám és családtagjaim munkája során sokszor kerültem kapcsolatba menekült emberekkel a világ sok részéről. Így ismertem meg a kurd, a tibeti, a szír, a nigériai, most az ukrán, és sok más ország polgárainak életét, akikben egy a közös: valami miatt elhagyták az otthonukat, a hazájukat, hátuk mögött hagytak mindent, amihez addigi életükben kötődtek.

Szerencsére elmondhatjuk, hogy nem velünk történtek meg ezek a tragédiák, mégsem vonhatjuk ki magunkat a hatásai alól, hiszen nap mint nap a hírekben, az utcán, akár a családunkban is találkozhatunk élettörténetekkel. Nagyszüleink is mesélhettek arról nekünk, milyen volt az, amikor egy külső helyzet alapjaiban forgatja ki, dönti össze a világunkat. A szomszédunkban kialakult orosz–ukrán háború emberként és anyaként elgondolkodtatott, vajon mit érezhet az az édesanya, aki a gyerekeit féltve útra kel egy bőrönddel, egy-egy gyerekjátékkal? Vajon mit pakolhat abba az egy bőröndbe, vajon mit érez útközben, vajon hova indul? Ismerőshöz vagy az ismeretlenbe? És vajon én mit pakolnék a bőröndömbe, mit menekítenék magunkkal? És hova is indulnék? Vajon hogyan fogadnak majd, ahova megérkezem? Ellenségesen, idegenként, távolságtartással? Vagy testvérként várnak, jó szóval, szeretettel?

Megdöbbentő volt látnom a Keleti pályaudvaron a Záhonyból érkező vonatot. Megszámlálhatatlan kisgyerek, nő, idős házaspár szállt le a kocsikról, a gyerekek kedvenc plüss játékukat szorongatva, fáradtan, és keresve azt, hogy akkor most innen hogyan tovább.

A bennem megfogalmazódott kérdések után számomra egyértelmű volt, hogy valamilyen módon segíteni szeretnék. Kerestem a lehetőségeket, és a segítségnyújtásnak szerencsére rengeteg módja van, személyes, tárgyi és pénzbeli egyaránt. Örömmel olvastam, hogy gyülekezetünk is aktív részt vállal az ukrajnai adománygyűjtésben, a menekültek támogatásában. Messzire sem kell menni, és nagyjából tudható volt, hogy mire van szükség a pénzbeli adományon kívül.

Ezúton köszönöm a gyűjtés lebonyolításában résztvevőknek, és kiemelten a Nőszövetség tagjainak aktív szerepvállalását. Egyben kérem, hogy akinek lehetősége van rá, továbbra is segítsen, mert érezhetjük majd, hogy segíteni jó, adni öröm. Építi és melegíti a szívünket és lelkünket.

Sok emberrel beszélgettem minderről. Ismerem és tiszteletben tartom azok véleményét is, akik félnek adakozni, mert van rossz tapasztalatuk, vagy nem biztosak abban, hogy a megfelelő helyre jut el az adományuk, vagy esetleg nincs rá anyagi lehetőségük. De vajon mi lenne akkor, ha mi lennénk a nélkülözők, a kiszolgáltatottak? Örülnénk-e, ha ebben a helyzetünkben valaki megszólítana, odahajolna hozzánk, és megkérdezné, mire van szükségünk, mit tehet értünk?

Nem krisztusi kötelességünk-e a segítségnyújtás? Tényleg anyagi probléma egy ima elmondása? Nézzünk magunkba, lássunk túl a személyes érdekeinken és vegyünk példát Jézus Krisztusról. Ő biztosan odahajolna hozzánk, és megkérdezne Téged is, Testvérem: mire van szükséged, mit tehetek érted?

Nagyné Szeker Éva

RÓZSASZÍN, TÉPŐZÁRAS KIS CIPŐ...

„Ne legyen teher énnekem, Ha segíthetek máson…”

(Evangélikus énekeskönyv, 100. ének)

Egyik napról a másikra karnyújtásnyira kerültünk egy háborúhoz. Még azok helyzetelemző gondolatait is megrázták a nyomasztó hírek, akiknél nem volt személyes szál, baráti kötődés a bajban levők felé. Talán mindenki számára azonnal világossá lett, hogy az élet megvédése mellett a találékonyan segítő szeretetre lett szüksége sok-sok embertársunknak.

Mindjárt a háború kitörése utáni napon megcsörrent a telefonom, s valaki az iránt érdeklődött, mit tud a gyülekezet csinálni, és miben tudna ő segíteni. Ezeket a szív-diktálta első mondatokat kisvártatva újabbak és újabbak követték. Számtalan civil csatornán megindult a tárgyi és pénzbeli adománygyűjtés, elérhető lett az Ökumenikus Segélyszervezet számlaszáma, majd a Magyarországi Evangélikus Egyház menekültügyi számlaszáma, így mindenkit arra biztattam, hogy éljen ezekkel a lehetőségekkel. A híradásokból nyomon lehetett követni az evangélikus hátterű Ökumenikus Segélyszervezet professzionális munkáját, amelyhez az adományok biztosíthatják a szükséges tárgyi feltételeket.

Mindemellett helyi gyűjtésbe is kezdtünk. Mivel az egyházmegyénk területén van a Mandák Ház, amely a menekültek fogadására és ellátására kiemelt intézménnyé lett, folyamatosan nyomon követtük a ház szükségleteit. A gyülekezeti hirdetések nyomán megindult az adakozás: volt, aki szálláshelyet, munkalehetőséget ajánlott fel, s a Nőszövetség tagjai lelkesedéssel rendszerezték, adminisztrálták az érkező adományokat. Az istentiszteletre érkezőket nem zavarták a csomagok, zacskók, dobozok, amelyek lassan-lassan megtöltötték a gyülekezeti ház folyosóját.

Egyik nap a késő esti hírek egyik nyomasztó képsorában láttam egy hevenyészett tömegsírt. A kamera a kép szélén kimerevített egy rózsaszín, tépőzáras, véres kis cipőt. Küzdöttem a könnyeimmel, ahogy azon tépelődtem: hol van belőle az aprócska kis szaladgáló láb? Másnap reggel aztán valaki jött hozzám, és „hoztam néhány gyerekcipőt” mondattal már emelte is ki a csomagból a méretében talán épp azonos, rózsaszín, tépőzáras, hibátlan és tiszta kis cipőt. Magyarázkodnom kellett, mert a döbbenettől nem találtam a köszönet egyszerű szavát. Amikor a Mandák Házban leadtuk a csomagokat, láttam szaladgáló gyerekeket is. Valamelyikükre talán jó lesz az a rózsaszín, tépőzáras, kis cipő…

Egyik presbiter testvérünk vállalta az összegyűlt adományok elszállítását, és megbeszéltük a szállítás időpontját. Aznap reggel nézem a Mandák Ház honlapján a kiírást: „mindenből kifogytunk! Üres a raktár!” ... Nem előtte, nem utána, épp aznap mentünk és vihettük az utánpótlást, tartós élelmiszert, tisztálkodási szereket, ágyneműt, matracot, járókát… A Mandák Ház lelkes munkatársainak élelmiszer- és gyógyszervásárlásra két nagyobb összegű (200.000 és 100.000 Ft), és sok kisebb pénzbeli adományt, összesen 420.000 Ft-ot is átadtunk.

Naponta kerültek elém tenni akaró arcok, naponta dúdoltam hálatelt szívvel, hogy sokak érzik úgy, „ne legyen teher énnekem, Ha segíthetek máson…”. Hiszen most erre van szükség! Köszönöm mindenki emberségét, segítő és imádságos szeretetét.

Az ukrajnai menekültek megsegítésére a Magyarországi Evangélikus Egyház honlapján is lehetőség van: **https://perselypenz.lutheran.hu/ukrajna**

További részletek:
www.evangelikus.hu/hireink/itthon/informaciok-az-ukrajna-orosz-megszallasa-miatt-bajba-kerultek-megsegiteserol

KONFIRMANDUSAINK – 2022

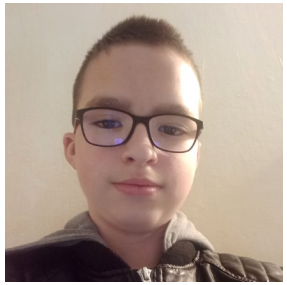

ANDORKÓ BENCE

Mi tehát azért szeretünk, mert ő előbb szeretett minket. (1Jn 4,19)

DEÁK JANKA VIRÁG

Így szól az ÚR: Törvényemet a belsejükbe helyezem, szívükbe írom be. (Jer 31,33/b)

FREYBERGER VIRÁG ANNA

Gyermekeim, senki meg ne tévesszen titeket: aki az igazságot cselekszi, az igaz, mint ahogyan ő is igaz. (1Jn 3,7)

KISS CSENGE

Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába. (Kol 1,13)

KOZMA BALÁZS

A reménység pedig nem szégyenít meg, mert szívünkbe áradt az Isten szeretete a nekünk adatott Szentlélek által. (Róm 5,5)

RÉFFI ZALÁN BÁLINT

Érezzétek, és lássátok, hogy jó az ÚR! Boldog az az ember, aki hozzá menekül. (Zsolt 34,9)

RITZ MILÁN ZOLTÁN

Lelkemet felüdíti, igaz ösvényen vezet az ő nevéért. (Zsolt 23,3)

ROZMANN GERGELY

Íme, tenyerembe vésztelek be, szüntelen előttem vannak falaid. (Ézs 49,16)

TAKÁCS LILIEN FRANCISKA

Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. (Jn 3,16)

VERECKEI NIKOLETT ÉVA

Mert áron vétettetek meg: dicsőítsétek tehát Istent testetekben. (1Kor 6,20)

VÉGH BALÁZS DONÁT

De akik az ÚRban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és nem fáradnak el. (Ézs 40,31)

VÉGH JÁNOS LÁSZLÓ

Az ÚR az én pásztorom, nem szűkölködöm. (Zsolt 23,1)

Zászkaliczky Pál

LUTHER A HÁBORÚRÓL

Az orosz agresszió kapcsán erőteljesen előkerült ez a téma, vajon reformátorunk mit gondolt a háborúról. Az Evangélikus Élet 2022. március 13–20-i számában Kovács Viktor lelkésznek a Kötőszó blogon megjelent írása olvasható. A cikk legfontosabb megállapításai ezek: Luther a saját korának embere volt, nem találkozott XX–XXI. századi kihívásokkal, így pl. a nemzetállam fogalma is ismeretlen volt a számára. Luther nem volt pacifista, a fejedelem világi hatalmát Istentől rendeltnek tekintette, a hatalomgyakorlásnak pedig elengedhetetlen eszköze a gonoszok megbüntetése. Legtöbbet a különböző társadalmi osztályok közötti harcokról írt.

Legfontosabb írásai témánkban ezek: A világi felsőségről, hogy meddig tartozik neki az ember engedelmességgel (1523); Intés békére feleltül a sváb parasztság Tizenkét pontjára (1525); A gyilkos és rabló parasztbandák ellen (1525); Lehet-e üdvösséges a katonai hivatás? (1526); A törökök elleni háborúról (1529). Luther alapvetően rendpárti. Amíg a parasztok követeléseit jogosnak tartotta, addig az érdekükben intette a nemeseket. Amikor azonban kitört a parasztháboru, és elkezdődött az erőszak féktelen tombolása, felszólította a nemeseket, hogy minden eszközzel vessenek véget a lázadásnak, a fosztogatásoknak, és büntessék meg a rendbontókat.

Luther reálisan látta, hogy amíg nem lesz minden ember igazán hívő, addig szükség lesz a világot törvényekkel és erővel kormányozni. Vallja, hogy az ember nem azért tartja meg a rendet, mert szívesen teszi, hanem mert fél a következményektől. Ezért indokoltnak látta a rendfenntartást, annak minden eszközével együtt, a becsületesek védelmében.

Bölcs Frigyes szász herceg, választófejedelem karddal, a világi hatalom jelképével (Wittenberg, Schlosskirche)

Népek közötti háborúk kérdésében kizárólag önvédelem esetén tartotta jogosnak a fegyverhasználatot, ha nincs más lehetőség: „Hadakozni csak kényszerűségből és Isten iránti félelemmel szabad. A kényszerűség pedig akkor áll fenn, amikor a szomszéd vagy az ellenség a kezdő és támadó fél, és mit sem használ, ha az ember hajlandó bírósághoz folyamodni, kihallgattatni magát és egyezkedni, eltűrni mindennemű gonosz szavakat és fondorlatot, hanem az ellenség egyenesen erőszakkal akar a dolog végére járni.” Máshol így fogalmaz: „Jól vésd a szívedbe, hogy messze, nagyon messze elkülönítsd egymástól az akarást a kényszerűségtől, a kívánságot a szükségtől, a hadakozásban való kedvet a háborúskodás szükségességétől.”

Luther teológiai szempontból is különbséget tett az emberi igazság és Isten megigazító munkája között. Előbbi a törvény, utóbbi az evangélium területe, Luther pedig ezt tartja mindenek felett valónak. „Ha egészen biztos vagy benne, hogy uradnak nincs igazsága [a hadviselésben], akkor inkább félj Istentől, és inkább neki engedelmeskedjél, semmint embernek (ApCsel 5,29), és ne teljesíts hadi szolgálatot, mert nem lehet jó lelkiismereted Isten előtt.”

Koczor Kinga

„EGYEDÜL TE, ÖRÖK ISTEN”

Éneklő imádság a békéért

1. **Adj békét a mi időnkben, Úristen téged kérünk. Hisz rajtad kívül más nincsen, Ki síkra szállna értünk, Egyedül te, örök Isten.**
2. **Adj békét a mi időnkben, Úristen, téged várunk. Te segíts dolgos békében Hűségesen szolgálnunk. Áldd meg hazánk, áldd meg népünk!**
3. **Adj békét a mi időnkben! Adj békességet nékünk, Mindenütt: házban és szívben! Jézus nevében kérünk. Így hallgass meg minket, ámen!**

(Evangélikus énekeskönyv, 291. ének)

A közelben dúló háború kezdete óta imádságaink és énekeink új tartalommal telnek meg: másként mondjuk ki azokat a szövegeket, amelyeket már régóta ismerünk.

Így van ez az *Adj békét a mi időnkben* kezdetű gyülekezeti énekünkkel is, amelyet az énekeskönyvünk istentiszteleti záróénekként tart számon. A dallam és a szöveg egyaránt Luther Márton szerzeménye. A dallam rokona a *Jöjj, népek Megváltója*, valamint a *Tarts meg, Urunk, szent igédben* című éneknek is. Ha eldúdoljuk magunkban ezeket a dallamokat, érezni fogjuk a közöttük fennálló hasonlóságot. Mindhárom darab Ambrosius püspök *Veni redemptor gentium* kezdetű himnuszának lutheri átdolgozása. Ambrosius az ariánusokkal folytatott eszmei csatározás idején vetette papírra az éneket. (Nem véletlen, hogy ebben a karácsonyi himnuszban hangsúlyozza, hogy Jézus embertől született, mégis az Atyától származik, és egy vele.) Luther 1528-29 fordulóján alkotta meg az *Adj békét* korált, amikor leginkább gyülekezetszervező munkájával volt elfoglalva. Csupán találgathatunk, pontosan mi rejtőzött békekérése mögött ebben az időben. A reformáció nyomán megindult parasztfelkelést már három éve leverték, ő azonban sokáig gyötrődött a háború okán érzett felelőssége miatt. A törökkel és a Franciaországgal vívott háborúk éppen nem zavarták a német föld békéjét, Luther azonban folyamatos küzdelemben volt a reformációt ellenzők táborával. Az ének szövege legerősebben talán ezt: az evangélium igazságáért vívott harcot juttatja az eszünkbe.

Azt viszont biztosan tudjuk, hogy az Ambrosius-himnusz négy sorát Luther egészítette ki az ötödik dallamsorral, amely az eredeti (liturgikus) szöveg legfontosabb sorát ülteti át az énekbe: „Egyedül te, örök Isten.” Lutherrel együtt mi, az ének megszólaltatói is vallhatjuk: Isten az egyedüli segítségünk, küzdjünk akár az evangélium tisztaságáért, akár valódi, megtapasztalható módon az életünk védelméért, vagy saját téves útjainkkal, hibáinkkal, bűneinkkel. A Szentháromság ünnepe utáni 19. vasárnapon ebben az utóbbi értelemben szólal meg az istentiszteleten az ének: Krisztus megbocsátó szeretete az egyetlen, amely felszabadít a békességre.

Az ének szövege eredetileg egy versszakos, és egy antifónából – a zsoltározás során ismétlődő dallamból – származtatható. A 2. és 3. versszak Túrmezei Erzsébet költői alkotása. A kevés mozgásteret adó, rövid dallamsorokban új gondolati utakra vezet minket a diakonissza költőnő verse. A képzeletbeli sor a nagytól a kicsi felé halad: hazánk és népünk békéjétől otthonaink, és végül szívünk belső rejtekébe vezet. Túrmezei sorra veszi felelősségi zónáinkat. Azt, hogy milyen körökből kell kiirtanunk az agressziót gondolati szinten, a beszéd szintjén és cselekvési szinten egyaránt. Kérjük együtt Istent: ő legyen segítségünkre, hogy elsőként a szívünkben, azután a saját – szűkebb és tágabb – környezetünkben a szelíd béketeremtés útjára tudjunk térni az Ő szeretetének továbbadásával.

Felhasznált irodalom: Énekkincstár. Szerk. Ecsedi Zsuzsa. Luther Kiadó, 2017.

Sámel László

ANYAGI ÜGYEINK

ZÁRSZÁMADÁS, 2021

A Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség Presbitériuma 2022. március 30-án megvitatta az egyházközség 2021. évi zárszámadását, és azt 43.678.583 Ft bevételi és 33.474.324 Ft kiadási főösszeggel, azaz 10.204.259 Ft pozitív éves pénzügyi egyenleggel elfogadta.

A 2021-es év bevételeit és kiadásait a COVID helyzet miatt mérsékelten és óvatosan terveztük. Hála Istennek, az év – várakozásainkkal ellentétben – sokkal eredményesebben alakult: a tervhez képest, kerekítve a bevételeink 23 MFt-tal, a kiadásaink 13 MFt-tal voltak magasabbak, így az éves pénzügyi egyenleg 10 MFt-tal lett magasabb.

Bevételünk emelkedésének okai: az egyházfenntartói járulék kerekítve 1,2 MFt-tal, a perselypénz (beleértve az e-persely online befizetési lehetőséget is) 1,4 MFt-tal, az általános célú adományok 1,4 MFt-tal, míg a pünkösdi adomány 720 eFt-tal volt magasabb, mint a terv. Ha figyelembe vesszük a befizetők számának sajnálatos éves csökkenését (*lásd a táblázatban*), akkor jól érzékelhető, hogy egyre kevesebben egyre nagyobb áldozatot vállalnak a gyülekezet életben maradásáért (*lásd a grafikont*). Finn testvérgyülekezetünktől kimagasló, 2,5 MFt összegű támogatást kaptunk (1,5 MFt-tal többet, mint terveztük), ill. az önkormányzattól is jelentős támogatás 1,5 MFt (a tervnél 1,1 MFt-tal több) érkezett. Év közben állami, vissza nem térítendő támogatást nyertünk 15 MFt értékben a rákoskeresztúri templom felújítására (penészmentesítés, infra padfűtés kialakítása, teljes belső festés).

Év	2018	2019	2020	2021
Befizetők száma	642	585	550	514

Kiadásunk is emelkedett, ami főként az elnyert állami pályázatnak köszönhető. Annak keretében megkezdődött a rákoskeresztúri templom penészmentesítése és festése (eddigi költség 10,6 MFt). A munkálatokat az infra padfűtéssel együtt idén tervezzük befejezni. A keresztúri orgona felújítására 2,4 MFt-ot költöttünk egy megnyert (utófinanszírozású) pályázat önrészeként, a fennmaradó támogatási összeget (2,8 MFt-ot) idén utalta át az országos egyház. Tavaly befejeztük az érintés- és villámvédelmi hiányosságok pótlását a rákoshegyi és a rákoscsabai templomban, ill. a gyülekezeti teremben 765 eFt költséggel.

2022-ES TERVEK

2022-ben is pünkösd ünnepére hirdetjük meg az áldozati vasárnapot. Bevételét részben a parókia pincehelyisége falainak vízmentesítésére fordítjuk, alkalmassá téve azt az ifi foglalkozások számára, részben pedig a parókia udvarán – ifjúsági és egyéb rendezvények számára –kerti pavilon építésére szándékozunk felhasználni.

A presbitérium az egyházközség 2022. évi költség előirányzatát, 25.392.304 Ft bevételi főösszeggel és 32.084.227 Ft kiadási főösszeggel, azaz 6.691.923 Ft éves negatív egyenleggel elfogadta, amelyre a korábbi évek felhalmozásai fedezetet nyújtanak.

Isten áldását és a testvérek támogatását kérjük terveink megvalósításához!

SZOLGÁLATAINK

2022. MÁRCIUS 1.–ÁPRILIS 24.

KERESZTELÉS

Vida Bíborka, Farkas Donát Milán, Farkas Marcell, Kaszanyiczki Lilla

ESKETÉS

--

TEMETÉS

Áldási János (73), Bagin Józsefné sz. Áldási Erzsébet (77), Tóth Gábor Csaba (56), Pálmai Mihályné sz. Filipszki Rozália Erzsébet (89), Fabricius Éva Ilon (70), Mihalik Károly (72), Cserfalvi Péter Árpád (63), Szombath Árpádné sz. Németh Julianna (87)

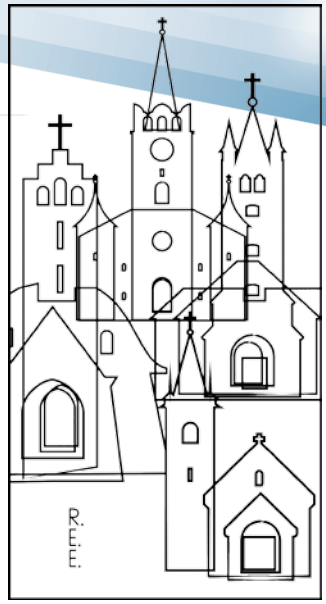

A DICSŐSÉGES OLVASÓ

„A megtestesülésben Isten közénk jött; a nagy találkozás végkifejletében meg mintha elhagyna minket... Igaz ez? […] A megtestesülés csodája után a Szentlélek eljövetele és működése a keresztény élet természetének lényegébe világít bele. A keresztény valóság elsősorban lelki valóság, a keresztény cselekvés elsősorban lelki cselekedet. Az inkarnáció megtörténte után a harmadik isteni személy eljövetele az embert Isten legmélyebb teljességébe avatja be. A teremtés és a megtestesülés után az öröklét polgárjogát a Szentlélek ereje ruházta ránk. Az ő jelenléte a legtündöklőbb és a legláthatatlanabb. Az ő elárulása mégis a legsúlyosabb árulás, mivel a lélek legbensőbb cselekedetéből fakad.

A múltban először az Atya nevét ismertük meg.

Jelenünk mintha a Fiú nevéhez fűződne.

S a Szentléleké mintha a jövőn át érkezne hozzánk.

Az időből ő vezet át bennünket az öröklétbe. ”

(Pilinszky János: A dicsőséges olvasó. Új Ember, 1964. október 25.)

Zászkaliczky Anna Eszter

ÁLDOZATI ÁLLAT, A BÉKE SZIMBÓLUMA ÉS VÁROSI KÁRTEVŐ – a békegalamb szimbolikájáról dióhéjban

A városi ember a mindennapokban talán leggyakrabban galambokkal találkozik az állatvilágból. Leszállnak az ablakpárkányunkra, csipegetnek az út szélén vagy komótosan ugrálnak előttünk a járdán. Galambokkal találkozhatunk számos magyar népdalban, népmesében és szépirodalmi alkotásban. De ismerjük a galambot a Bibliából is, az özönvíz történetéből, tisztulási áldozatok leírásából, vagy éppen Jézus megkeresztelésének elbeszéléséből. Többek között ez utóbbiak alapozták meg a galamb keresztyén szimbólummá válását: jelképezheti a Szentlelket, jelentheti a tisztaságot, a mértéktartást és a reményt, Noé története alapján pedig – olajággal a csőrében – a békét jelenti.

A galamb már az ókeresztény művészetben is gyakran használt szimbólum volt, főleg sírokban, temetkezési urnákon találkozhatunk vele. A középkortól kezdve napjainkig állandó szereplője a képzőművészetnek: Angyali üdvözlet-jeleneteken, a Szentháromságot megjelenítő alkotásokon, de gyakran szenteket ábrázoló képeken is megjelenik. Ugyanakkor február vége óta – a 21. század izgalmas, új „népművészeti terepén" – a közösségi médiában is naponta találkozhatunk ezzel a többezeréves jelképpel, amely Ukrajna orosz megszállása miatt szomorú aktualitást kapott. Immár nem katakombák falára, hanem virtuális üzenőfalakra „karcoljuk fel" a béke ezen egyetemes jelét, kifejezve szolidaritásunkat a szenvedőkkel, és reményünket a béke iránt.

Ezért akár az utcán, akár virtuálisan találkozunk manapság egy galambbal, álljunk meg egy pillanatra, és gondoljunk arra, amit ez az állat szimbolizál! Hiszen rég volt mindez számunkra is annyira aktuális, mint a mostani zaklatott időkben!

Gyülekezeti terjesztésben és használatra

Rákoskeresztúri Evangélikus Egyházközség
1173 Budapest, Bakancsos utca 2.
Nagyné Szeker Éva lelkész tel.: (+36 20) 824-8021
e-mail: eva.szeker@lutheran.hu
rakoskeresztur@lutheran.hu
https://rakoskeresztur-lutheran.hu
Számlaszám: 11717009-20004934
Felelős kiadó: Nagyné Szeker Éva
Szerkesztette: Mirák Katalin
Grafikai terv és tördelés: Szetlik Péter Tibor
Nyomdai kivitelezés: Ook-Press Kft.

Nemzeti Együttműködési Alap

A Kereső Szó megjelenését a Nemzeti Együttműködési Alap támogatja